Ч. 149 Середа 7 (19) липня 1893. Рôкъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. свять) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Администрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францисканьска ч. 10, двері 10.

Письма приймають ся лишь франковани.

Рекламаціи неопечатаны вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Передплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Вôдозва.

Секція XXII, намѣряючи представити на загальнôй выставѣ краєвôй у Львовѣ въ 1894 р. театръ и народну музику, по точнôмъ розслѣдженю артистичныхъ вôдносинъ, прийшла до пересвѣдченя, що оба тй вôддѣлы штуки збогатять немало загальну выставу, мимо того, що для важныхъ причинъ не можуть становити **окремои** выставы театрально-музичнои.

Вôддѣлы тй, репрезентованй на ладъ оказовый, обôймуть:

1) Инструменты музичнй,
2) Инструменты народнй,
3) Инструменты стариннй,
4) Памятки музичнй,
5) Рукописи давнй и новочаснй,
6) Выдавництва музичнй,
7) Шкôльництво музичне,
8) Театръ,
9) Фотоґрафіи музикôвъ и артистôвъ въ збôрцѣ якъ найчисленнѣйшôй.

Крôмъ того проєктує ся для оживленя выставы, рядъ концертôвъ поодинокихъ товариствъ, артистôвъ и віртуозôвъ.

Устроюючій комітетъ докладає всѣхъ заходôвъ, щобы оба тй вôддѣлы, мимо того, що пôдъ взглядомъ розмѣрôвъ обмеженй, представили ся якъ найкрасше. Однакъ заходы тй хочь бы найусильнѣйшй, не можуть увѣнчати ся гарными результатами, коли комітетъ не стрѣтить щирои помочи у всѣхъ нашихъ товариствъ музичныхъ и спѣвацкихъ, композиторôвъ, артистôвъ, дірiґентôвъ, критикôвъ и літератôвъ, що перо своє музицѣ посвячують, педаґоґôвъ музичныхъ и промысловцѣвъ, спорудлюючихъ инструменты.

Тожь въ першôмъ рядѣ вôдносить ся комітетъ (Львôвъ, ул. Ягайлоньска ч. 15) до всѣхъ тружениковъ на поли штуки, дальше до всѣхъ любителѣвъ музики и театру, такъ численныхъ середъ нашои суспôльности, зъ просьбою о щире и чинне взяте участи въ выставѣ.

Львôвъ, дня 15 липня 1893

Директоръ выставы:
Мархвицкій.

Секретарь выставы:
Иванъ Казимиръ Зелінскій.

Голова секціи XXII:
Дръ Александеръ Тхоржницкій

Референтъ секціи:
Станиславъ Невядомскій.

Подаючи сю вôдозву до прилюдной вѣдомости, замѣчаю зъ своеи стороны, що комітетъ музичный поручивъ менѣ занятись утворенємъ руского вѣддѣлу театрально-музичного. Въ своѣмъ часѣ вôднесусь ще окремыми вôдозвами до знатокôвъ, артистôвъ и любителѣвъ музики и означу докладно предметы, якй бы годилось представити на выставѣ краевôй зъ поля музики рускои якъ церковнои, такъ и свѣтскои, старинной и новочасной. Щобъ зъ горы усунути всякй сумнѣвы, заявляю, що права языка руского въ тôй XXII секціи будуть **вповни увзгляденй**. Се вже порѣшила секція. На теперь прошу зъ всякими проєктами и гадками: якъ бы сей рускій вôддѣлъ належало устроити? — вôдноситись до мене пôдъ адресою:

Наталь Вахнянинъ. Спасôвъ, почта Тартакôвъ, а по феріяхъ: Львôвъ.

Палаты лѣкарскй.

При выборахъ до палатъ лѣкарскихъ у Львовѣ и въ Краковѣ, що вôдбули ся дня 30 червня с. р., выбранй тй панове лѣкарѣ:

I. **До палаты лѣкарскои у Львовѣ**: Ос. Рожаньскій, Ад. Чижевичь, Илярій Шрамъ, Едв. Ґерардъ-Фестенбурґъ, а заступниками Григ. Зембицкій, Генр. Кадый, Ом. Мерчиньскій и Вільг. Пісекъ, всѣ зô Львова,

Зъ ґрупы выборчои, що обôймає: Перемышль, Мостиска, Яворôвъ и Чесанôвъ выбраный членомъ палаты: Левъ Земяньскій, а заступникомъ Василь Кебузиньскій, оба зъ Перемышля.

Зъ ґрупы: Рава, Сокаль, Камѣнка струмилова, Жовква и Городокъ членомъ Кароль Мушкетъ зъ Жовкви, а заступникомъ Миронъ Яюсъ зъ Сокаля.

Зъ Бродôвъ, Золочева и Бережанъ: Алекс. Высоцкій зъ Золочева и Стан. Солтисикъ зъ Бродôвъ.

Зъ ґрупы: Львôвъ, Рудки, Жидачѣвъ, Бôбрка, Перемышляны и Рогатинъ, выбраный членомъ Мих. Плюциньскій зъ Кульпаркова, а заступникомъ Феліксъ Кречмеръ зъ Дроговижа.

Зъ ґрупы: Турка, Старе мѣсто, Самбôръ, Дрогобичь и Стрый: Альфр. Біґельмаєръ зъ Самбора и Вікторъ Леховскій зъ Дрогобича заступникомъ.

Зъ Долины, Калуша, Станіслава, Богородчанъ и Товмача: членомъ Апол. Ляхавецъ зô Станіслава, а заступ. Мик. Пôдлускій зъ Болехова.

Зъ ґрупы Тернопôль, Збаражь, Скалатъ, Теребовля: Осипъ Екгардтъ а заст. Каз. Зґурскій, оба зъ Тернополя.

Зъ ґрупы: Пôдгайцѣ, Бучачь, Чортковъ, Гусятинъ, Залѣщики и Борщѣвъ членомъ выбраный Людвикъ Лютиньскій зъ Ягольницѣ а заступ. Едв. Кернеръ зъ Манастерискъ.

Зъ ґрупы: Надвôрна, Коломыя, Городенка, Снятинъ и Косôвъ: Гавриилъ Сисакъ зъ Коломыи и Илярій Шрамъ зô Львова.

II. **До палаты лѣкарскои въ Кра-**

4)

Село Золоторобôвъ.

Хороша и правдива історія для школы и дому.

Зъ нѣмецкого. — Генриха Цшоккого.

(Дальше).

На то каже Володко: „Всечестнѣйшій отче; добрый пастырь дбає не лишь о цѣле своє стадо, але й о кожду овечку окремо. То люде темнй и стають ся злй лишь задля свого нерозуму, бо не знають, якъ собѣ радити и якъ собѣ устроити своє дѣло. Колибъ вы въ свобôднôмъ часѣ зайшли то до одного то до другого господаря и побачили, якъ тй бѣднй люде не мають розуму, якъ они лишь черезъ то руйнують ся, що не умѣють дати собѣ рады; — колибъ вы побачили якъ тй бѣднй людиска привыкають поволи до своеи згубы, доки ихъ ажь не выженуть зъ ихъ власнои хаты; — колибъ вы побачили, якъ у нихъ дѣти страшно занедбанй и не можуть бути лѣпшими, бо лишь чують и видять, що есть найгôршого на свѣтѣ; — колибъ вы отче разъ колись....

Панъ-отця вже то розгнѣвало и вôнъ перебивъ Володкови та сказавъ до него: Вôдчепѣть ся вôдъ мене! Вы хочете видко давати священикови науку, що вôнъ має робити. Я отець духовный и стараю ся о благоповѣреныхъ менѣ душь. Вы, бачу, хотѣли бы зробити зъ мене свинопаса!

Коли Володко побачивъ, що панъ-отець розсердивъ ся, забравъ ся и пôшовъ. Але вôнъ таки не мавъ спокою и думавъ: таки треба, таки мушу дати имъ помôчь и Богъ менѣ въ тôмъ поможе.

Вôнъ надягнувъ святочну одежу на себе, взявъ палицю и пустивъ ся до столицѣ краю. Тутъ ходивъ вôнъ по найвысшихъ урядникахъ вôдъ одного до другого и кождому хотѣвъ розповѣсти то, що єму лежало на серци. Але у одного зъ нихъ були гостѣ и вôнъ не мôгъ єго выслухати; другій выѣхавъ бувъ на проходъ и не мôгъ єго выслухати; третій якъ разъ сидѣвъ за столомъ при картахъ и не мôгъ єго выслухати: четвертый рахувавъ наспѣвшй проценты и не мôгъ єго выслухати; пятый вôдпроваджувавъ якусь молоду паню на баль и не мôгъ єго выслухати. Наконець прийшовъ вôнъ до послѣдного и той єго выслухавъ. Бувъ то старенькій панокъ зъ сивою перукою на головѣ, зъ котрои звисала коса. Передъ симъ розповѣвъ Володко все, що єму лежало на серци, розказавъ, яка въ селѣ нужда, яка тамъ старшина, що панъ-отець не хоче до нѣчого мѣшати ся и що учитель мало що знає.

На то вôдповѣвъ єму той панокъ въ сивôй перуцѣ зъ косою зовсѣмъ чемненько и сказавъ: „Ты чопе, чого ты пыскуєшь на старшину та на власть духовну? Забирай ся зъ вôдси и не выговорюй, бо кажу замкнути тебе до арешту. Я знаю, що вашь панъ-отець чоловѣкъ дуже знаменитый, бо то мôй рôдный вуйко".

Володко почувши таке, выйшовъ изъ столицѣ. Коли вже бувъ за мѣстомъ, взявъ єго такій великій жаль, що вôнъ ажь розплакавъ ся.

6. Ново выбраный учитель.

Коли вôнъ по полудни вернувъ до села, не сказавъ нѣкому анѣ слова, чого ѣздивъ до столицѣ краю и якъ тамъ єму повело ся. Вôнъ удававъ веселого и вдоволеного, вôдзывавъ ся до кождого щиро, навѣть до найбôльшого свого ворога, Наливайка, властителя коршмы „пôдъ львомъ", що бувъ найпершій богачь въ селѣ и найважнѣйша особа въ радѣ громадскôй. Той стоявъ на порозѣ розложивши ноги широко, та насунувши шапку на бакеръ и зложивши руки на животъ; вôнъ розглядавъ ся зъ великою повагою на право и лѣво.

„Добрый вечеръ, пане Наливайку!" — сказавъ до него Володко: „У васъ вже по роботѣ?"

Наливайко кивнувъ зъ повагою головою и сказавъ не дивлячись на Володка: „Зъ мене досыть, коли сиджу дома та вôдганяю гарапникомъ дѣдôвъ вôдъ моєѣ хаты".

Коли Володко почувъ таку нехристіяньску бесѣду зъ устъ начальника громады, що

ковѣ выбрани зъ мѣста Кракова членами палаты: Стан. Пашковскій, Матв. Левъ Якубовскій, Генрикъ Йорданъ и Осипъ Лазарскій, а заступниками: Олекс. Заревичъ, Перемиславъ Пеньонжекъ, Максим. Конъ и Авґ. Квасницкій.

Зъ ґрупы выборчои: Хшановъ, Бяла, Вадовицѣ и Живець: Ив. Гавликъ зъ Сухои и Волод. Гедль зъ Вадовиць.

Зъ ґрупы: Краковъ, Величка, Бохня, Мисленичѣ, Лиманова и Новый Торгъ: Ос. Скальскій и Вінк. Свйонтекъ, оба зъ Подгужа.

Зъ ґрупы: Новый Санчъ, Грибôвъ, Горлицѣ и Ясло: Кароль Слявікъ зъ Н. Санча и Евг. Найманъ зъ Горлиць.

Зъ ґрупы: Добромиль, Лѣско, Сянôкъ, Бжозôвъ и Коросно: Ив. Вайнъ зъ Коросна и Людвикъ Цвікліцеръ зъ Добромиля.

Зъ ґрупы: Тарнôвъ, Бжеско, Домброва и Пільзно: членомъ Ос. Вальчиньскій зъ Тарнова и Сем. Бернадиковскій зъ Бжеска заступникомъ.

Зъ Ряшова, Ропчиць, Кольбушовы и Мелця: Стан. Яблоньскій зъ Ряшова и Фр. Сендзельовскій зъ Сендзишова.

Зъ ґрупы: Ланцутъ, Ярославъ, Нѣско и Терноберегъ членомъ Аврелій Плехъ, заступникомъ Ад. Діціюсъ, оба зъ Ярослава.

Се подає ц. к. Намѣстництво всѣмъ до вѣдомости. Уконституоване львôвскои палаты вôдбуде ся дня 24 липня 1893 передъ полуднемъ, въ ринку ч. 10, II. пов.; а краковскои дня 25 с. м. въ комнатахъ староства. Зô стороны Правительства буде ц. к. радникъ дръ Осипъ Меруновичъ.

Справоздане о станѣ справъ сервітутовыхъ.

Вôдъ початку установленя властей сервітутовыхъ до конця червня 1893 р. зголошено 30.602 уживальностей пôдпадаючихъ поступованю пôсля цѣс. патенту зъ дня 5 липня 1853 р. Зъ помежи тыхъ уживальностей зголошено 28 въ першôмъ пôврoцѣ 1893.

Зъ цѣлого числа зголошеныхъ уживальностей залагоджено до кôнця мѣсяця червня 1893 року 30.584, зъ котрыхъ однакожь позôстає ще незалагодженыхъ, чи то зъ причины внесеныхъ рекурсôвъ, чи то зъ причины не вôдданя еквівалентôвъ або не зложеня капіталôвъ выкупна, 42 справъ, такъ, що число остаточно вже залагодженыхъ уживальностей выносить 30.542.

Зъ кôнцемъ мѣсяця червня 1893 р. позôстало до залагодженя 18 справъ залагодженыхъ уживальностей, зъ котрыхъ 13 не були ще зовсѣмъ предметомъ доходженя, 5 же було вже въ ходѣ переговорôвъ.

Въ протягу послѣдного пôвроку залагоджено остаточно 27 справъ зголошеныхъ уживальностей, а то въ дорозѣ угоды на користь сторôнъ управненыхъ 24 справъ, въ 3 же выпадкахъ вôдсуджено выступаючихъ зъ претенсіями до служебности.

Зô взгляду на рôдъ уживальности залагоджено остаточно въ минувшôмъ пôврoцѣ 19 справъ о побôръ дерева опаловего, а 8 о инші служебности.

Яко вынагороджене за знесені служебности признано управненымъ до кôнця червня 1893 р.: а) въ грошехъ 1,215.497 зр. $9^{1}/_{2}$ кр. а. в.; б) въ ґрунтѣ 278.073 морґôвъ 131 квадр. сяжнѣвъ. Еквіваленты ґрунтовы обнимають 162.090 морґôвъ 864 квадр. сяжнѣвъ лѣса и 115.982 морґôвъ 867 квадр. сяжнѣвъ пасовискъ, пôль и сѣножатей.

Незалагоджені доси справы припадають на поодинокі повѣты въ слѣдуючôмъ вôдношеню: 4 справы залягають въ бережаньскôмъ повѣтѣ, 3 справы въ повѣтѣ лѣськôмъ, 2 справы въ повѣтѣ равскôмъ, наконець по однôй въ повѣтахъ: тарнôвскôмъ, вѣлицкôмъ, залѣщицкôмъ, городецкôмъ, горлицкôмъ, станіславôвскôмъ, перемышляньскôмъ, ропчицкôмъ и тарнобжескôмъ. Въ инших повѣтахъ нема нѣякои незалагодженои справы сервітутовои.

Переглядъ політичный.

Имовѣрно єсть, що Рада державна буде скорше скликана и тому Правительство приготовляє вже теперь буджетъ. Остаточныхъ цифръ ще не постановлено, але мимо того буджетъ выкаже певно надвышку.

Fremdenblatt доносить, що розпорядженє въ справѣ заказу вывозу пашѣ має бути оголошене нинѣ або завтра, бо минувшои суботы показала ся потреба обговореня межи правительствами Австріѣ и Угорщины декотрыхъ подробиць проєктованого зарядженя.

Въ Габльонцъ въ Чехіи дня 17 с. м. въ ночи кинувъ хтось бомбу на дôмъ торговельный пôдъ фірмою Маля. Выбухъ пошкодивъ трохи будынкови и сусѣднôй церквѣ евангелицкôй. Людямъ нѣчо не стало ся.

Въ Бельґіи настала несподѣвано криза кабінетова. Президентъ міністрôвъ подавъ ся до дімісіѣ въ наслѣдокъ опозиціѣ, яку стрѣтивъ въ сенатѣ вôдъ крайно клерикальнои партіѣ въ сенатѣ, котра не хотѣла бы допустити ревізіѣ конституціѣ на пôдставѣ загального права голосованя. Вѣсть о дімісіи Бернерта зробила въ Бруксели велике враженє, бо побоюють ся уступленя цѣлого кабінету и дальшихъ наслѣдкôвъ того.

Въ сербскôй скупштинѣ розпочавъ ся процесъ противъ давнѣйшихъ міністрôвъ. Въ суботу и вчера боронили ся оба міністры Авакумовичъ и Рыбаричъ а коли Рыбаричъ скôнчивъ вчера свою оборону, всѣ обжалованї вышли зъ салѣ. Опôсля промавляли Весничъ и Дединачъ въ дусѣ акту обжалованя доказуючи, що процесъ сей єсть конче потрѣбный для очищеня вôдносинъ, хочь правительство не пôдпирає обжалованя. До слова зголосило ся вôдтакъ ще кôлька бесѣдникôвъ, мѣжь тыми и Гарашанинъ. По сѣмъ закрыто засѣдане а слѣдуюче назначено на нинѣ рано.

Новинки.

Львôвъ дня 18 липня.

— **Именованя.** П. Міністеръ торговлѣ именувавъ асистентами почтовыми: Осипа Фортнера въ Краковѣ; Осипа Лѣщиньского у Львовѣ; Адама Млодзеновского и Кароля Коніґа въ Краковѣ; Андрея Тереха у Львовѣ; Олекс. Шрайбера въ Бережанахъ; Володислава Новосельского въ Краковѣ; Гната Сятецкого, Луку Дембицкого, Омел. Налевчъ Явецкого, Зенона Вайнґартена и Якова Орлиньского у Львовѣ; Ивана Грабовского въ Золочевѣ; Брон. Березиньского въ Бродахъ; Григ. Хлѣбовского въ Краковѣ, Гната Юркевича въ Бучачи, Антона Лонкевича и Фр. Грегоріца у Львовѣ. Гнатъ Юркевичъ призначеный до Снятина.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ и телеґрафôвъ дозволила на замѣну мѣсць службовыхъ асистентамъ почтовымъ: Авг. Носкевичеви въ Сяноцѣ и Ант. Котовичеви въ Калуши.

— **Головный выдѣлъ товариства „Просвѣта"** рѣшивъ на послѣднôмъ засѣданю дня 12 го липня мѣжь иншими слѣдуючі справы: Зголошено конверсію листôвъ $4^{1}/_{2}$% товариства кредитового земского, які має товариство. Узыскану квоту рѣшено ульокувати по половинѣ въ паперахъ товариства кредитового земского, а по половинѣ банку краевого. Одобрено въ цѣлости поправки починені на народописнôй картѣ Украины Руси авторомъ сеи-жь карты дромъ Величкомъ. Рѣшено передплатити всѣлякі просвѣтні выданя, выдавані на языцѣ польскôмъ, ческôмъ, словеньскôмъ и т. д., и поручено п. Дольницкому удержуванє ихъ въ евіденціи. Принято до вѣдомости, що книжка за липень „Три побратимы", про убезпеченя вже друкує ся. На мѣсяць серпень рѣшено друкувати книжочку „Про книги грунтові", зладжену п. Дольницкимъ. Поручено п. Врецьонѣ выготовлене книжочки „Катехизмъ народный", якъ сего домагала ся філія въ Рогатинѣ. За мѣсяць вересень має зладити о.

мавъ бути батькомъ убогихъ, вдовиць и сирôтъ, то єму вôдъ разу и горячо зробило ся и морозъ пôшовъ по тѣлѣ, и длятого прискоривъ кроки, щобы чимъ скорше зъ вôдси уступитись. Тымъ веселѣйше стало єму на серци, коли ишовъ попри млинъ и побачивъ Гальшку, хорошу доньку мельника Стефана. Она сидѣла на лавцѣ въ тѣни молодои вишнѣ и шила нову сорочку. Она ажь цѣла спаленѣла, коли побачила Володка, дрожачи, подала єму руку, усмѣхнула ся до него якъ щастє, а въ очахъ єѣ заблысли сльозы.

„Чого ты плачешь, Гальшко", спытавъ Володко переляканый.

Гальшка обтерла собѣ чимъ скорше очи, усмѣхнула ся ще веселѣйше и сказала покивуючи головою: „Нинѣ тобѣ того не скажу, любый Володку, але колись вже довѣдаєшь ся". — Она выдалась єму ще красша и нѣжнѣйша якъ коли небудь. Але що вôнъ єѣ не надопытувавъ ся, все таки не мôгъ дôзнатись вôдъ неѣ, чого она плакала.

Але вôдтакъ Гальшка єго пытає: „А ты бувъ въ столици. Правда, ты погулявъ собѣ тамъ кôлька днѣвъ весело, натанцювавъ ся зъ хорошими мѣщаночками? Що? — Володку, ты зôтхнувъ? Ой, ой, Володку, то менѣ якось не подобаєсь. Тобѣ, видко, банно дуже за мѣстомъ, въ нашôмъ бѣднôмъ селѣ тобѣ не сподобалось".

Такъ говорила она, а вôнъ засумувавшись, спустивъ очи въ землю та вже бôльше не вôдзывавъ ся. Она пôдôйшла тогды до него, взяла єго за руку и промовила дрожачимъ голосомъ, такъ, що ледви було слишно: „Володку мôй любый, що тобѣ такого? Скажи менѣ такъ щиро: Чого тобѣ такъ важко на серци?"

„Дитинко!"—промовивъ Володко и знявъ очи въ гору: „Богъ видить, що я мôгъ бы бути щасливый и я таки щасливый, та нѣгде въ свѣтѣ бôльше, якъ при тобѣ, бо у тебе таке добре серце. Але менѣ жаль тыхъ людей, бо я ихъ тôлько знаю, а они мало що не всѣ злого серця. Глянь лишь на ту ихъ нужду въ нашôй бѣднôй Золотоноши. Не треба бы й богато, а можна бы ихъ якось выратувати. Але зъ тыхъ бѣдныхъ людей поробили, пожаль ся Боже, худобу, а то тымъ, що у нихъ серце якъ камѣнь, якъ разъ на руку. Старшина лишь задля гордости та задля власти захопила своє становище и теперь користуєсь тымъ. Обманюють бѣдні сироты та вдовицѣ и не мають нѣ чутя нѣ совѣсти. Въ селѣ стає чимъ разъ гôрше, майже всѣ господарѣ попадають въ чимъ разъ бôльшу нужду, а помочи нема зъ нѣзвôдки. Маємо и правительство та — пожаль ся Боже, нѣкому зъ тыхъ панôвъ и до головы не прийде, щобы нужду въ народѣ вôдъ самого споду усунути; они лишь знають величати ся, веселити ся та грошики збивати. Помагають лишь своякамъ, рука руку мыє, а крукъ крукови ока не выколе. О тôмъ, що въ краю стає чимъ разъ бôльша нужда, нѣхто не журить ся. За свою мудрôсть та велику ласку кажуть ще й хвалити ся".

А Гальшка єму на то: Серденько Володку, та чогожь ты тымъ гризешь ся? Тажь єсть справедливый Богъ на небѣ и вôнъ буде судити всѣхъ тыхъ, що не зважають на свои обовязки. Тажь ты тому не виненъ, що нарôдъ въ нуждѣ. Чогожь ты гризешь ся?

А Володко каже: Хибажь може менѣ бути мило въ пеклѣ, де мушу дивити ся на чортôвску погань та на муку бѣдныхъ душъ? Такъ не може менѣ бути мило и на земли, де по мѣстахъ виджу безвстыднôсть а по селахъ буту нашихъ гордыхъ короликôвъ, що бѣдный нарôдъ змѣшують разомъ зъ болотомъ, замѣсть єго вытягати зъ него. Коли вôдтакъ тї нещасливі зъ розпуки стають злочинцями, коли обманюють, крадуть або й розбивають, то тогды на шибеницю зъ ними: або коли они зъ своихъ дѣтей роблять мало що не худобу, то ще й смѣють ся зъ нихъ. Хибажь то не нагадує пекла? А чи нашї Золотоношцѣ майже всѣ не зôйшли черезъ свою бѣдноту на худобу, чи не стались они якъ та худоба, простацкі, дикі, нехарні та огидні и безъ всякого чутя? А чи они не стали вôдъ тыхъ порокôвъ, які зъ бѣды выходять, ще гôрші вôдъ худобы, бо не знають нѣчого лишь сварити ся и битись, одні

Чапельскій коротку книжочку про Маркіяна Шашкевича. Принято до вѣдомости, що „молитвословъ“, зладженый о. Слюсарчукомъ, перейшовъ вже рецензію митрополичои консисторіи. Принято до вѣдомости, що о. Захаръ Пôдляшецкій въ Монастирискахъ приславъ 25 зр. на фондъ закупна молитвословôвъ для молодежи школъ перемыскихъ, заложеный о. Киприяномъ. Принято новыхъ членôвъ.

— Зъ Университету. П. Станиславъ Дроздовскій, кандидатъ нотаріяльный зъ Тернополя, одержавъ на Университетѣ львôвскôмъ степень доктора правъ.

— Въ жѣночôй ґімназіи у Вѣдни замкнено оногды рôкъ школьный. Въ присутности одного шефа секційного зъ Міністерства просвѣты роздано торжественно свѣдоцтва. На 28 учениць одержало 15 поступъ вôдзначаючій, остальнѣ першу клясу. Зъ вереснемъ буде отворена друга кляса а дальше постепенно всѣ клясы.

— Змѣна властителѣвъ. Часть бôльшои посѣлости Хмелѣвка, въ повѣтѣ теребовельскôмъ, продавъ властитель Гр. Хабурскій Иср. Балабанови зъ Янова.

— Огнѣ. Зъ Лôмны коло Турки пишуть намъ: Дня 7 с. м. досвѣта згорѣла у насъ до тла фабрика целюльозы, власнôсть ґрафа Ст. Висневского Лише декотрѣ машины и меншѣ будынки, що належали до фабрики, выратовано. Та фабрика стояла вже вôдъ двохъ лѣтъ дармо. Огонь выбухъ вôдъ разу въ двохъ мѣсцяхъ; видко, що бувъ пôдложеный. Першій огонь выбухнувъ о 4 ôй год. зъ рана; его придушено скоро тай шкоды зъ него не було великои; а тымчасомъ о 8-ôй год. рано того дня огонь знову явивъ ся и теперь уже наробивъ шкоды на якихъ 60 до 70.000 зр. Фабрика була обезпечена. Комісія судова вела кôлька днѣвъ слѣдство на мѣсци, въ Лôмнѣ. — Дня 10 с. м. въ Глибовôй самбôрского повѣта згорѣло 15 загородъ селяньскихъ, вартости 7.420 зр. Дѣти, лишенѣ безъ дозору, бавили ся сѣрниками и пôдложили огонь. — Того самого дня у Воютичахъ згорѣли двѣ загороды, вартости 700 зр. — Дня 7 липня по полудни у Шляхтовôй, повѣта новоторгского, згорѣло 30 будынкôвъ мешкальныхъ и 70 господарскихъ. Звыше 200 осôбъ безъ хлѣба и даху. Шкода бôльша, якъ 30.000 зр. Заходамъ сторожи и людей удало ся спасти горѣшну часть села вôдъ огню.

— Пôдозрѣла смерть. Зъ Сянока доносять, що дня 13 с. м. упавъ тамъ на улици робôтникъ, походячій зъ Близного коло Березова, назвищемъ Лень. Тяжко недужого занесено до шпиталю, де о годинѣ 9 ôй вечеромъ закôнчивъ житє середъ холеричныхъ познакъ. Сконстатовано, що вôнъ прибувъ зъ Сеґедина на Угорщинѣ зелѣзницею на Загôрє. Секція доконана лѣкаремъ повѣтовымъ дромъ Чижевичемъ и делеґатомъ Намѣстництва дромъ Крокевичемъ, выказала дуже сильный нежитъ жолудка и кишокъ (gastrocnteritis acuta choleriformis). По секціи вôддано внутренности до бактеріольоґічныхъ розслѣдôвъ.

— Зъ Надвôрняньского пишуть намъ: У насъ въ Надвôрняньскôмъ, Богородчаньскôмъ и Солотвиньскôмъ дощѣ безнастаннѣ. Через те зôбръ сѣна опôзнивъ ся, а що скошене, то гниє. Буде бѣда зъ пашею сего року. Вже теперь сѣно дороге, а худоба подешевѣла. Для нашихъ пôдгôрскихъ невôльникôвъ лихварскихъ велика нужда и страта. Дня 2 с. м. була въ нашихъ сторонахъ страшна злива. Того дня убивъ грôмъ жѣнку, що йшла зъ другими двома зъ лѣса, куды ходили ягоды збирати. Она йшла передомъ а тамтѣ двѣ за нею. То тымъ за нею нѣчо не стало ся, а еѣ вбило. Що йно въ зимѣ вôддала ся! — Тямите ще може, якъ я писавъ, що церковь въ Битьковѣ обôкрали въ маю с. р. Отже теперь злодѣѣвъ выкрыли. Тамъ два мѣсцевѣ паробки вертаючи зъ весѣля, скористали зъ того, що церковна сторожа спала, и розбили дверѣ церковнѣ. Оденъ зъ тыхъ паробкôвъ знаный уже зъ того, що въ коршмѣ Бобецкôй забравъ грошѣ жидôвски. — *Н.*

— Убійство. Въ Трибуховцяхъ, въ бобрецкôмъ повѣтѣ, убивъ дни 8 липня мазуръ Сохиньскій свого сусѣда Павла Минула. Причиною убійства була суперечка о рôвъ, котрымъ вôдплывала до потока вода зъ огорода Минула черезъ огородокъ Сохиньского. Сохиньскій засунувъ рôвъ, а Минуло вôдкопавъ его назадъ. Се такъ Сохиньского розлютило, що ударивъ Минула чотири разы мотыкою въ голову и розбивъ его чашку. Минуло затягнувъ ся ще до хаты, але по 36 годинахъ померъ. Сохиньского заразъ арештовано. Єсть вôнъ жонатый, бездѣтный и має 26 лѣтъ. Минуло бувъ жонатый, мавъ 30 лѣтъ и лишивъ 1 дитину. Треба замѣтити, що ґрунтъ Сохиньского належавъ передъ кôлькома лѣтами до Минула. Однакъ отець его задовживъ ся въ банку, его зліцитовано, а на ґрунтѣ засѣвъ Сохиньскій.

— Зъ Зарваницѣ пишуть: Передъ трема тыжднями выйшовъ зô свого родимого села Зарваницѣ, въ повѣтѣ пôдгаєцкôмъ, господарь, котрый вôдъ довшого часу терпить меляхолію, Василь Качорôвскій и до теперь не вернувъ до дому. Глядане за нимъ въ околици не принесли нѣякого успѣху. Єсть се мужчина 32 лѣтный, середного росту, волосъ чорный, вôдъ часъ выдаленя зъ дому досыть коротко остриженый, борода и вусъ чорный; убраный бувъ въ капелюхъ, опанчу, кафтанъ, камизельку, мавъ на собѣ такожъ двѣ сорочки и двоє штанôвъ, при тôмъ босый. Въ рукахъ мавъ рѣзакъ, якій уживають при скринкахъ давнѣйшои конструкціи до рѣзаня сѣчки. Хто мôгъ бы мати о нѣмъ яку небудь вѣдомôсть, зволить еѣ подати на адресу: Гр.-кат. урядъ парохіяльный въ Зарваници, почта Вишнѣвчикъ.

— Нещаснѣ пригоды. Зъ жалю по смерти сына зôйшовъ зъ ума и позбавивъ себе житя Андрѣй Долинюкъ, господарь зъ Ясенова въ брôдскôмъ повѣтѣ. — На стації въ Новôмъ Загôрю льокомотива наѣхала на робôтника Суровяка и смертельно его покалѣчила. — Грôмъ убивъ Стефана Лелюха въ Бѣлой въ Тернопôлщинѣ, коли пôдчасъ тучѣ вертавъ зъ поля домôвъ. Такъ само згинувъ вôдъ грому Михайло Увіятъ въ Дубновичахъ въ рудецкôмъ повѣтѣ. Коло него сидѣвъ Федько Пасѣчникъ. Той оглухъ притôмъ. — При розбираню двôрскои стайнѣ въ Гориглядахъ, въ товмацкôмъ повѣтѣ, осунулась стѣна на гуменного Стефана Стахурского и вбила его.

— Потопили ся. У Стрѣльбицяхъ селянинъ Стефанъ Сорочакъ купавъ коня и притôмъ утопивъ ся. — Въ Журавковѣ зъ власной неосторожности впала въ озеро Марія Пенякъ и тамъ свою смерть найшла. — Въ Лѣтяни прала Ева Копачь бѣлє на рѣцѣ. Она терпѣла здавна на падачку и та слабôсть напала еѣ якъ разъ тогды, коли она прала бѣлє. Впала въ воду и хочь въ рѣцѣ було плытко, таки не пôднялась уже бôльше. — Въ Порубѣ купавъ ся молодый зарôбникъ Степанъ Верн якъ у двôрскôмъ ставѣ. Въ водѣ хопили его мабуть корчѣ и вôнъ утопивъ ся. Тѣло его найдено ажь на другій день. — Въ рѣцѣ Стрыю пôдчасъ купелѣ втопивъ ся селянинъ Павло Гайдукъ зъ Гôрного.

† Посмертнѣ вѣсти.

— О. Василь Фортуна, парохъ Тернополя, деканъ и почетный крилошанинъ львôвской капітулы, вôдзначеный золотымъ хрестомъ заслуги, упокоивъ ся скоропостижно 16 липня, о 7 ôй годинѣ вечеромъ, въ 76 роцѣ житя а 52 священьства. — Савина Миговичь, сестра недавно померошого о. Мечислава Миговича, упокоила ся въ Роздолѣ дня 14 с. м. — Володисл. Бурса бувшій бурмістръ Обертина, померъ въ 59 ôмъ роцѣ житя въ Коломыи.

Господарство, промыслъ и торговля

— Станъ воздуха за минувшѣ добы числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 17 липня до 12 год. въ полудне дня 18 с. м. середна теплота була + 17·8° Ц., **найвысша** + 21·4° Ц. вчера по полудни), **найнизша** + 13·0° Ц. въ ночи. Барометеръ стоить въ мѣрѣ (758). Вѣтеръ буде захôдный, середный, теплота обнизить ся до + 15·0° Ц., небо буде переважно захмарене, малый дощь.

— Цѣна збôжа у Львовѣ дня 16 с. м.: пшениця 8·75 до 8·80; жито 6·50 до 6·75; ячмѣнь 5·25 до 6·—; овесъ 6·25 до 6·75; рѣпакъ 13·50 до 14·—; горохъ 6·75 до 9·50; вика 5·75 до 6·—; насѣнє льняне —·— до —·—; бôбъ 7·25 до 10·—, бобикъ 5·75 до 6·—; гречка —·— до —·—; конюшина червона 62·— до 70·—; бѣла 65·— до 75·—; шведска —·— до —·—; кминокъ —·— до —·—; анижъ —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; нова —·— до —·—; хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый 15·25 до 15·40

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 18 липня. Пôсля вѣстей тутешныхъ ґазетъ пôдложивъ бомбу въ Ґабльонцу робôтникъ изъ мести за то, що его минувшои суботы вôдправлено.

Мальта 18 липня. Вчера передъ полуднемъ зôбравъ ся судъ воєнный, що має судити капітана Буркого и другихъ офіцирôвъ, котрѣ пережили катастрофу на воєннôмъ корабли Вікторія.

Парижь 18 липня. Ґен.-ґубернаторъ Ляне ссанъ доносить, що сіямскѣ вôддѣлы войска напали коло Наке рекоґноскуючій вôддѣлъ анамскои міліціѣ. Сіямцѣвъ побито и они мають великѣ страты. Ляотійскѣ племена стоять всюды по сторонѣ Французôвъ.

Лондонъ 18 липня. До Times доносять зъ Ріо-Янейро, що бразилійскій корабель воєнный забравъ параходъ „Юпітеръ“ и взявъ въ неволю цѣлу его залогу вразъ зъ командантомъ корабля Ванденкольчомъ.

Кіль 18 липня. Нѣмецка пара цѣсарска вôдплыла вчера на корабли „Гогенцоллернъ“ до Борнгольму.

другихъ обмовляти та обчернювати и тѣшити ся зъ нещастя другихъ, хибажь не поробили ся зъ нихъ злодѣѣ и такѣ лѣнивѣ люде, що не знають бôльше нѣчого, лишь кобы пажертись та упити ся?

На то ему Гальшка: Та й старый учитель дôставъ заплату за піяньство. Оногды вечеромъ вертавъ запитый зъ пôдъ „чорного орла“ по при недалеку саджавку, упавъ у вору и утопивъ ся. Вчера рано найшли его а нинѣ поховали. Щастє ще, що не мавъ дѣтей та жѣнки.

Володко ажь налякавъ ся, коли почувъ ту вѣсть. Розпытувавъ ще про се та про те. Видко було, що вôнъ розбиравъ въ своѣй головѣ щось важного и задуманый пôшовъ домôвь. Гальшка не могла зрозумѣти, що ему прийшло наразъ до головы, але довѣдалась заразъ слѣдуючои недѣлѣ.

По службѣ Божôй скликали громаду, бо треба було выбирати нового учителя. Володко пôшовъ такожь до громады. Гальшка стояла зъ далека мѣжь жѣнками и дѣвчатами. Она дуже побоювала ся того, що Володко стане щось говорити, що людемъ не сподобаєсь и длятого просила свого батька, щобы вôнъ опамятавъ Володка, коли той розговорить ся. Мельникъ Стефанъ и не вôдходивъ тому вôдъ Володка.

Першій начальникъ, панъ Наливайко розповѣвъ громадѣ, о що розходить ся и казавъ: „Позаякъ опорожнила ся посада научителя, а хочь то не велика служба, а богато при нѣй труду и платня лишь всего сорокъ золотыхъ, то велике щастє для громады, що вôнъ може предложити громадѣ лепского чоловѣка, котрый принявъ бы ся за ту службу. То кравець Дроздъ, котрому ремѣсло якось не веде ся; вôнъ же ще й его далекій своякъ по матери.

На то сказавъ другій начальникъ, Крейдовичь, коршмарь зъ пôдъ „чорного орла“, що вôнъ знає иншого, котрый бувъ бы лѣпшій для громады, бо громада бѣдна, а вôнъ бы принявъ ся тои службы и за трицять и пять золотыхъ. Той єсть кривый музика, Голѣнатый, его збѣднѣлый тѣточный братъ.

Коли кравець Дроздъ побачивъ, що майже цѣла громада стоить за музикою, наклявъ ѣй на чôмъ свѣтъ стоить и обѣцявъ ся пристати на трицять золотыхъ. Музику такъ то розлютило, що вôнъ назвавъ Дрозда злодѣємъ, чужолюбникомъ та послѣднымъ падлюкою и сказавъ, що прийме ся посады учителя за двацять и пять золотыхъ. Кравець сказавъ тогды, що запôзве музику до суду за оскорбу чести, але за таку нужденну платню не хоче бути учителемъ.

(Дальше буде).

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій.**

Оголошенє.

Рада вôддѣлу ц. к. Товариства господарского галиц. покутского, позыскавши на прелеґента Вп. дра А. Бараньского, професора ветеринаріи у Львовѣ, уряджує безплатный популярный курсъ ветеринаріи въ Снятынѣ, въ сали засѣдань Рады повѣтовои, на котрый запрашає всѣхъ желаючихъ повѣдомити ся зъ тою галузею науки а особливо пп. господарѣвъ, офіціялистôвъ и учителѣвъ народныхъ.

Курсъ той буде тревати вôдъ 8 до 19 серпня с. р. включно. Для незаможныхъ участникôвъ вызначивъ свѣтлый Выдѣлъ повѣтовый въ Снятынѣ десять стипендій по 10 зр. а. в.

Снятынъ, дня 8 липня 1893. (84)

Презесъ:

Дръ Николай Криштофовичъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.